

Anja Meulenbelt bewijst: het goedpraten van moord, verkrachting en terreur is in Nederland prijswaardig geworden

Posted on 18 december 2025 by Harrie Verbon

Als het om het conflict in het Midden-Oosten gaat, lijkt er wel sprake te zijn van een *'Umwertung aller Werte'*, om met Friedrich Nietzsche te spreken. Nog maar tien jaar geleden was je een buitenbeentje als je voor een boycot van Israël pleitte. Tegenwoordig ben je *salonfähig* als je alle schuld bij Israël legt en je Hamas voorstelt als een organisatie die voortdurend naar vrede streeft. Zo iemand is Anja Meulenbelt. Zij krijgt volgend jaar zelfs de P.C. Hooft-prijs voor beschouwend proza.

Of neem de AVROTROS. Deze omroep maakte vroeger tenenkrommende programma's als *Te land, ter zee en in de lucht* waarbij de kijker niet geacht werd zelf te kunnen nadenken. Maar kijk nu, de AVROTROS weigert in 2026 aan het Eurovisie Songfestival deel te nemen omdat er ook een Israëlische inzending komt. Alleen vanuit de steeds kleiner wordende pro-Israëlhoek hoor je daar kritiek op.

Nu hebben Anja Meulenbelt en ik zo'n vijftien jaar geleden een discussie gevoerd over Gaza en Hamas. Haar toenmalige opvattingen geef ik hieronder weer. Het lijkt erop dat deze sindsdien geen enkele verandering hebben ondergaan.

Dictatoriaal bestuur

Eerst dus maar weer even terug in de tijd. Sinds de Israëlische terugtrekking uit de Gazastrook in 2005 en de daaropvolgende verkiezingsoverwinning van Hamas, wordt de Gazastrook op dictatoriale wijze bestuurd. Hamas streeft naar de vestiging van een islamitische staat op het gehele voormalige Palestijnse mandaatgebied, ten westen van de Jordaan.

Na 2005 zijn er zo'n vijf Gaza-oorlogen gevoerd tussen Israël en Hamas. De eerste twee (in 2008 en 2012) waren een reactie op de raketaanvallen die bijna dagelijks vanuit Gaza op Israëlisch gebied werden uitgevoerd. Waar Israël bij de huidige Gaza-oorlog op reageerde, zal bekend zijn.

Anja Meulenbelt was vaak in Gaza, waar ze voor gehandicapten zorgde. In Gaza, zo schreef ze op 5 oktober 2012 op haar weblog, zijn er voor de gehandicapten 'hele mooie wetten', maar de inwoners hebben 'zoveel zorgen aan hun kop door de aanhoudende blokkade dat het er niet erg van komt om die wet uit te voeren'. Toevallig was er twee dagen eerder een rapport van de Human Rights Watch uitgekomen, waarin beschreven werd hoe Hamas Palestijnse politieke gevangenen martelt. Daarna werden deze gevangenen soms alsnog geëxecuteerd. Dat rapport stond in schril contrast met de 'hele mooie wetten' die Hamas volgens Meulenbelt voor de gehandicapten had opgesteld.

De islamitische staat die Hamas wil vestigen, voorspelt weinig goeds voor de vrouwenrechten. Anja Meulenbelt schreef echter in 2010 op haar weblog dat 'Hamas kan bogen op een meerderheid aan vrouwelijke studenten op de Islamitische Universiteit'.

In Gaza mogen meisjes en vrouwen inderdaad nog steeds naar school, maar het is inmiddels wel zo dat jongens en meisjes alleen nog maar gescheiden les mogen krijgen en dat meisjes niet door mannen mogen worden onderwezen. Verder mogen vrouwen in Gaza niet vrij reizen. Moeders kunnen geen paspoort voor hun eigen kinderen aanvragen. Vrouwen mogen geen motorrijden en al evenmin meedoen aan atletiekwedstrijden.

Niet ernstig genoeg

Maar voormalig feministe Meulenbelt vindt dat allemaal niet ernstig genoeg. De oorlogen zijn veel erger voor de vrouwen van Gaza. Neem de tweede Gaza-oorlog die op 8 november 2012 begon. Vanaf 2010 waren er vanuit Gaza vrijwel iedere week en soms dag na dag Qassam-raketten afgeschoten op Israëlische burgers – dus niet op militaire doelen. Het was nogal een wonder dat Israël pas zo laat in het geweer kwam.

Maar toen Israël dan uiteindelijk aanviel, gebeurde dat met veel geweld. Dat kan geen verrassing geweest zijn voor Hamas. Maar Meulenbelt was verontwaardigd omdat Nederland niet had meegewerkt om aan dit geweld een einde te maken. Het geweld van Israël dan, want Hamas trof geen blaam. Volgens haar was er namelijk sprake van een 'buitengewoon ongelijke strijd tussen bezettingsmacht en bezet volk'. Bovendien gingen er ook veel meer Palestijnen dood door het Israëlisch geweld dan er Israëliërs gedood werden door de raketten uit Gaza.

Meulenbelt was ook actief voor de SP waarvoor zij tussen 2003 en 2011 in de Eerste Kamer zat. In 2014 (tijdens alweer een Gaza-oorlog) vond de SP dat Hamas niet onbeperkt met een uitzichtloze oorlog moest doorgaan. Anja was zo boos dat ze haar lidmaatschap van de SP opzegde. In haar afscheidsbrief schreef ze:

'Een conflict dat niet weg te zetten valt als een "waar er twee vechten hebben er twee schuld", maar dat terug te voeren is op de oorsprong: het feit dat de staat Israël gesticht werd als een joodse staat op land waar al een inheemse bevolking aanwezig was. De stichting van een staat die ten koste is gegaan van de daar al wonende Palestijnen die zijn verdreven.'

Meer welwillendheid

Dat de tijden zijn veranderd en Anja Meulenbelt inmiddels op meer welwillendheid kan rekenen, blijkt niet alleen uit de toekenning van de P.C. Hooftprijs, maar ook uit eerdere gebeurtenissen. Zo stond in januari 2015 aan de Vrije Universiteit (VU) in Amsterdam een debat gepland over een universitaire boycot van Israël, waarbij Meulenbelt betrokken was. Het college van bestuur (CvB) trok op het laatste moment zijn toestemming in. Volgens het CvB had het debat, dat de titel 'VU Israël-vrij' droeg, honderden afwijzende reacties losgemaakt onder studenten,

medewerkers en hoogleraren.

Kom daar nu eens om. Langzaam maar zeker zijn de bestuurscolleges van de Nederlandse universiteiten aan het zwichten voor de druk van pro-Palestijnse demonstranten – waaronder studenten, medewerkers en hoogleraren – om Israëlische universiteiten te boycotten. Nee, Hamas is nog net niet de baas op onze universiteiten. Wel blijkt uit de toekenning van de P.C. Hooftprijs aan Anja Meulenbelt dat het in Nederland inmiddels prijswaardig is geworden om de terreurdaden van Hamas goed te praten.

ynia's Week verschijnt 156 keer per jaar en wordt **volledig mogelijk gemaakt** door de donateurs. Doet u mee, ook straks in het nieuwe jaar? [**Doneren kan zo.**](#) **Hartelijk dank!**

Donateurs kunnen ook reageren op recente artikelen, video's en podcasts en ter publicatie in Wynia's Week aanbieden. Stuur uw reacties aan reacties@wyniasweek.nl Vergeet niet uw naam en woonplaats te vermelden (en, alleen voor de redactie: telefoonnummer en adres). Niet korter dan 50 woorden, niet langer dan 150 woorden. Welkom!